

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **Ing. V. V.**, zastoupeného JUDr. Janem Starým, advokátem se sídlem Písek, U Vodárny 1506, proti žalovanému **Energetickému regulačnímu úřadu**, se sídlem Jihlava, Masarykovo náměstí 5 (dříve Státní energetická inspekce – ústřední inspektorát), v řízení o žalobě proti rozhodnutí ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce ze dne 23. 3. 2010, č. j. 031303309/266/10/90.220/Kr, o nesouhlasu Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2013, č. j. 8 A 127/2010 - 50,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 127/2010 **je příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 21. 5. 2010 se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí Státní energetické inspekce – ústředního inspektorátu ze dne 23. 3. 2010, č. j. 031303309/266/10/90.220/Kr, jímž bylo podle § 95 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 458/2000 Sb.“) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní energetické inspekce – územního inspektorátu pro Jihočeský kraj ze dne 22. 12. 2009, č. j. 031303309/1461/09/31.104/Ma, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Naposledy uvedeným rozhodnutím byla žalobci uložena podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, pokuta ve výši 518 041 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) téhož zákona, neboť v rozporu s podmínkami stanovenými pro věcné usměrňování cen uplatňoval v roce 2008 u svých odběratelů v provozovaném tepelném hospodářství ve městě Milevsko průměrnou cenu tepelné

energie vyšší, než povoluje Cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 5/2007 ze dne 17. 9. 2007.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 5. 2013, č. j. 8 A 127/2010 - 50, postoupil věc k vyřízení Krajskému soudu v Českých Budějovicích s odůvodněním, že sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, je v Českých Budějovicích, tedy v obvodu Krajského soudu v Českých Budějovicích. Ve druhém stupni sice rozhodoval správní orgán se sídlem v Praze, tedy Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát, nicméně tento správní orgán přestal být žalovaným s ohledem na právní změny, které nastaly zákonem č. 211/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb. Ustanovením § 18 naposledy citovaného zákona vstoupil do práv a povinností Státní energetické inspekce Energetický regulační úřad se sídlem v Jihlavě. Podle § 69 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Vzhledem k této skutečnosti postoupil Městský soud v Praze, s odkazem na § 7 odst. 5 s. ř. s., věc soudu místně příslušnému, ačkoli místní příslušnost byla zákonem změněna až po podání žaloby.

Krajský soud v Českých Budějovicích vyslovil nesouhlas s postoupením věci a předložil věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Svůj nesouhlas opřel o čl. II odst. 2 zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění s. ř. s. a další zákony (dále jen „zákon č. 303/2011 Sb.“), podle něhož se pro účely místní příslušnosti v řízeních, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí dosavadní právní předpisy. Takovým právním předpisem je s. ř. s., účinný ke dni 21. 5. 2010, kdy byl návrh doručen Městskému soudu v Praze. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., účinného ke dni 21. 5. 2010, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni, nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany, tedy v daném případě sídlo Státní energetické inspekce – ústředního inspektorátu, jímž je Praha 2. Podle zákona č. 211/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., vstoupil sice do práv a povinností Státní energetické inspekce Energetický regulační úřad se sídlem v Jihlavě, nicméně dle čl. II odst. 7 přechodných ustanovení citovaného zákona se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle zákona č. 458/2000 Sb.

Nejvyšší správní soud po posouzení věci shledal nesouhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci důvodným.

Jak vyplynulo z předloženého spisu, žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu již dne 21. 5. 2010. Teprve k datu 1. 1. 2012 nabyl účinnosti zákon č. 303/2011 Sb., který modifikoval pravidlo pro určení místní příslušnosti soudů uvedené v § 7 odst. 2 s. ř. s. tak, že nově je pro určení místní příslušnosti rozhodné *sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany*. Čl. II odst. 2 přechodných ustanovení zákona č. 303/2011 Sb. však stanoví, že se *pro účely místní příslušnosti v řízeních, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí dosavadní právní předpisy*. Z výše uvedených důvodů vychází zdejší soud, ve shodě s Krajským soudem v Českých Budějovicích, při určení místní příslušnosti soudu k projednání předmětné žaloby z dikce § 7 odst. 2 s. ř. s., ve

pokračování

znění účinném do 31. 12. 2011, podle kterého, *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.* Jelikož sídlem správního orgánu, který ve věci rozhodl v posledním stupni (Státní energetická inspekce – ústřední inspektorát), byla a i nadále je Praha 2, není pochyb o tom, že místně příslušným soudem je (stále) Městský soud v Praze.

Nalezl-li Městský soud v Praze důvody pro postoupení věci Krajskému soudu v Českých Budějovicích mj. v dikci § 69 s. ř. s., pak je třeba připomenout, že toto ustanovení sleduje pouze určení, kdo je v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 s. ř. s.) pasivně legitimován, tedy s kým má správní soud jednat jako s žalovaným. Nelze z něj však bez dalšího dovodit, že pokud dojde k přechodu působnosti žalovaného na jiný správní orgán, má to automaticky za následek změnu místní příslušnosti správního soudu. Změně místní příslušnosti nenasvědčuje obecně platná zásada *perpetuatio fori*, která svůj odraz nachází v § 11 odst. 1 věta druhá zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), podle které jsou pro určení věcné a místní příslušnosti až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Není přitom pochyb o tom, že k naposledy citovanému ustanovení o. s. ř. je nutno přiměřeně přihlídnout, protože § 64 s. ř. s. subsidiární použití ustanovení části první a třetí o. s. ř. pro řízení ve správním soudnictví výslovně předpokládá. Zásada *perpetuatio fori* vyjadřuje, že místní příslušnost se jako podmínka řízení posuzuje podle okolností existujících v den zahájení řízení, tj. v den podání žaloby (návrhu na zahájení řízení), a případné změny těchto okolností, k nimž dojde do skončení řízení, nejsou rozhodující. Změna místní příslušnosti v případech, kdy dojde k přechodu působnosti správního orgánu vystupujícího před správním soudem v pozici žalovaného na jiný správní orgán, ostatně nemá oporu ani v samotném § 7 odst. 2 s. ř. s., v návaznosti na § 69 s. ř. s.; ve vzájemném kontextu právní úpravy místní příslušnosti (§ 7 odst. 2 s. ř. s.) a pasivní žalobní legitimace (§ 69 s. ř. s.) proto nelze vyloučit situaci, která nastala i v souzeném případě, tedy že projednání a rozhodnutí věci může připadnout soudu, v jehož obvodu nemá své sídlo ani prvostupňový správní orgán, ani žalovaný.

Pro úplnost je vhodné poznamenat, že přechodná ustanovení zákona č. 211/2011 Sb., jichž se dovolává Krajský soud v Českých Budějovicích, pouze určují, podle jakého právního předpisu správní orgán, na nějž přešla působnost, dokončí správní řízení (respektive podle jakého právního předpisu uloží pokutu za spáchaný správní delikt); pro danou věc by měla relevanci pouze v případě, pokud by žaloba byla shledána důvodnou, druhostupňové rozhodnutí by bylo zrušeno a věc by byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Nesouhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci je tedy z výše konstatovaných důvodů důvodný, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Městský soud v Praze (§ 7 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu